

Ordning. Jeg er ogsaa glad ved, at den højtærede Minister vil lade Sergent Jacobsens Forhold og vel dermed hele Forholdet angaaende de 3 Husarer undersøge ved en Overkrigsret. Lad os faa denne uhyggelige Sag frem i Lyset, det tror jeg, som adskillige andre ærede Medlemmer, at den er bedst tjent med.

Den højtærede Minister oplæste de 3 Husarers tidligere Straffe, og de vare ret talrige, det kan ikke nægtes, men jeg udtalte ogsaa i mit første Foredrag, at det var ikke rene Engle, de havde været straffede endog mange Gange. Deres Forseelser ere dog af den Art, at der i civile Øjne ikke er noget vanærende i dem, og det er der rimeligvis heller ikke i den Straf, der nu er overgaaet dem. Jeg antager ikke, at deres Forseelse kan betragtes som vanærende. Men et er jo givet, at naar et Menneske har faaet Forbedringshusarbejde, ses der altid lidt skævt til ham, og det kan let føre til, at disse Menneskers fremtidige Liv ødelægges. De Forbrydelser, de have begaaet, vilde, hvis de vare begaaede i det civile Liv, kun i et ganske enkelt eller i et Par enkelte Tilfælde have indbragt dem Bøder paa 10—15 Kr. Jeg maa naturligvis ligesom den højtærede Minister beklage, at det synes at være Spiritus, der er Skyld deri, men det forekommer mig, at saa burde det, inden den højtærede Minister taler om dette, have været undersøgt, hvorledes det hænger sammen med de paagældende Befalingsmænd. Efter alt, hvad der er forebragt mig, var Korporal Hansen ved den paagældende Lejlighed mere beruset end de menige, og Sergent Jacobsen var ogsaa beruset ved det Overfald, han foretog paa den værgeløse Pige. Det forekommer mig i det hele, at de meniges og Underofficerernes Drikkeri er et godt Bevis paa, hvorledes Militærvæsenet forraaer og ødelægger de unge Mennesker, særlig naturligvis dem, der ikke have stærk Modstandskraft, og fortrinnsvis dem, der ligge inde til Vintertjeneste. Disse ville ofte falde for Fristelserne, det har jeg selv set adskillige Eksempler paa i min Soldatertid.

De 3 Husarer have efter deres paarørendes bestemte Forsikringer ikke, forinden de bleve Soldater, været i Konflikt med Loven. Ganske vist erklærede det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) i Gaar, at man allerede, da de mødte ved Sessionen, var klar over, at det vilde gaa galt, hvis de udskreves til Rytteriet, men det maa vistnok være det ærede Medlems behagelige Spøg. Jeg har i 12 Aar som

Byraadsmedlem i Helsingør været paa Session hvert Aar, men hverken jeg eller nogen af de mange Mennesker, der have været ved Sessionen i disse Aar der, har nogen Sinde udtalt sig om, at de kunde se paa et Menneske, at han var saa fordærvet, at han ikke egnede sig til det ene eller andet Vaaben. Der er sikkert aldrig nogen, der ved Sessionen tænker paa, at det vil gaa galt, naar vedkommende kommer til denne eller hin bestemte Vaabenart. Det skulde ogsaa være mærkeligt, om netop disse tre paa Sessionen skulde vise sig at være saa bedærvede, at de ikke kunde anvendes til Rytteriet. Hvis nogen har fortalt det ærede Medlem det, og det maa der jo være, har man bundet ham en ret artig Historie paa Ærmet.

Jeg har den Opfattelse, at de unge Mennesker, særlig de, der faa den lange Tjenestetid, ere udsatte for at blive ødelagte af Militærlivet. Jeg har yderligere Grund til at tro, at disse tre have været flinke unge Mænd, da de meldte sig paa Husarkasernen. Der foreligger fra deres Virksomhed, forinden den sidste Indkaldelse, Udtalelser, der vise, at de langt fra kunne være fuldstændig fordærvede Individuer. Jeg skal tillade mig at oplæse Anbefalinger for dem alle tre, givne af de Mænd eller Repræsentanter for de Mænd hos hvem de senest have været i Arbejde. Der siges om den til den strengeste Straf dømte, Johannes Andersen, følgende: „Den nu til 3 Aars Forbedringshusarbejde dømte Husar Johannes Andersen har været i Tjeneste som Karl hos undertegnede i fire Maaneder, forinden han blev indkaldt til Militærtjenesten, og jeg bevidner herved, at jeg i alle Maader kan give ham min bedste Anbefaling for Flid, Troskab og Omgængelighed. Han var ualmindelig flink til sit Arbejde og opførte sig i det hele til min Tilfredshed. Ogsaa hans Kolleger og Folk, som han under Tjenesten hos mig er kommen i Berøring med, have kun godt at sige om ham.“ Det er undertegnet G. W. Møller, Købmand, Dragør. Om Murarbejdsmand Hans Andersen, der idømtes 2 Aars Forbedringshus, skriver Formanden hos Firmaet Arendzen & Jensen følgende: „Murarbejdsmand Hans Andersen har arbejdet hos Firmaet Arendzen & Jensen i det sidste halve Aarstid, forinden han blev indkaldt til Militærtjenesten. Undertegnede, der er Formand hos Firmaet, og under hvis Opsyn Hans Andersen har arbejdet, kan med Glæde give ham det Skudsmaal, at han er en flink, ædruelig og arbejdsom Mand, der altid passede